

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

Vászoly utca 6

Az adott szálig: **Ismeretlen léptek a pult előtt**

1. Ismeretlen léptek a pult előtt

Kővári Klára

A Miri Csemege pultja mögött Enci gépiesen rendezgette a konzerv dobozokat. A Bálinttal való végleges szakítás fojtogató súlyként nehezedett rá, de a nő minden erejével próbált talpra állni és a munkájára figyelni. Bálint a túloldalon, a kapualj árnyékában állt kimerülten, és sötét, nehéz tekintettel figyelte volt párja minden mozdulatát, ahogy lassan az önsajnálat mélyére süllyedt. A háttérben Erzsi néni épp a kapualj huzatában suttogott Tormai főtörzsszel némi rendőri védelemről és a barna boríték tartalmáról, de a kisbolt tőszomszédságában sokkal személyesebb feszültség vibrált.

Ekkor nyílt az ajtó, s a csengő éles hangjára egy ismeretlen, határozott fellépésű fiatalember lépett be. Mosolya közvetlen volt, tekintete nyílt. Komótosan nézelődött a polcok között, majd halk, meleg hangon kérdezgetni kezdte Encit a házban lévő eladó lakásokról és a lakóközösségről. Enci arca hosszú idő után először felderült; a férfi tisztelettudó, szimpatikus közeledése friss levegőként hatott rá a Bálint által hagyott érzelmi rommező után.

Az ablakon túl Bálint gyomra görcsbe rándult. A féltékenység maró dühe öntötte el az agyát, ahogy meglátta Enci önfeledt mosolyát. Dühösen átvágott az úton, és rátenyerelt a boltajtóra, ám ahogy közelebb ért a férfihoz, meglátta annak alkarján a jellegzetes katonai tetoválást. A pultnál álló idegen nem csupán egy ártatlan vásárló volt, hanem a házban lakó ex-légiós régi bajtársa, aki láthatóan nagyon is tudatosan keresett itt menedéket magának.